

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 428/2025-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], t. č. [REDACTED], [REDACTED], proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/20/2025 z 25. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 až 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia.
2. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/73/2023 zo 7. decembra 2023 bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.
3. Sťažovateľ podal 28. augusta 2024 návrh na obnovu konania, ktorý odôvodnil tým, že vyšli najavo nové skutočnosti, ktoré súdu neboli skôr známe a ktoré sú spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia o vine a výške trestu. Za novú skutočnosť, resp. predtým neznámy dôkaz, považoval výsluchy svedkov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], ktorí mali byť podľa sťažovateľa v pôvodnom trestnom konaní vypočutí, pretože ich výpovede boli spôsobilé privodiť zmenu v rozhodovaní o jeho vine. Ďalej uviedol, že v pôvodnom konaní nebol dostatočne preskúmaný zlý zdravotný stav a zranenia poškodeného,

ktoré utrpel predtým, ako sa mal stať skutok a o ktorých by sa mohli bližšie vyjadriť navrhovaní svedkovia. Za novú skutočnosť, resp. predtým neznámy dôkaz, považoval aj zdravotnú dokumentáciu z liečebne pre dlhodobu chorých, ktorá by preukázala, že v čase výsluchu 21. a 22. júla 2023 bol sťažovateľ v zlom zdravotnom stave, v dôsledku ktorého nemal byť vykonávaný jeho výsluch.

4. Okresný súd uznesením z 10. decembra 2024 návrh sťažovateľa odmietol. Sťažnosť sťažovateľa proti tomuto rozhodnutiu krajský súd napadnutým uznesením zamietol. Súd sťažovateľom uvádzané navrhované dôkazy podrobne preskúmali a dospeli k záveru, že nie sú relevantnými z hľadiska ich spôsobilosti ovplyvniť výsledok pôvodného konania. Krajský súd pripomenul, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je striktne viazaný na preukázanie nových, skôr neznámych skutočností alebo dôkazov, ktoré by mohli odôvodniť „iné rozhodnutie o vine“, najmä keby po ich vykonaní a zhodnotení mohol byť namiesto odsudzujúceho výroku o vine vyslovený oslobodzujúci výrok alebo keby skutok uvedený v obžalobe, resp. návrhu na dohodu o vine a treste, mohol byť posúdený ako iný trestný čin, prečin, čo sa v rozhodovanej veci nestalo realitou.

5. Sťažovateľ uvádza, že všeobecné súdy cielene a svojvoľne odmietli jeho nové dôkazy, konkrétne výsluch uvedených svedkov a susedov, ktorí by preukázali, že poškodený bol v zlom zdravotnom stave, nemal stabilitu a bol prakticky imobilný. Poškodený spadol sám a zomrel na následky podchladenia.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde možno podať ústavnú sťažnosť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi.

8. Ústavný súd zistil, že namietané uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi a jeho obhajkyňi doručené 16. apríla 2025. Ide teda o také rozhodnutie, vo vzťahu ku ktorému je ústavná sťažnosť podaná celkom zjavne po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty. S ohľadom

na uvedené bolo nevyhnutné podanú ústavnú sťažnosť odmietnuť pre oneskorené podanie podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu